

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716202378
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8716202378.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobkyne: V. S., nar. XX.XX.XXXX, H. XXXX/X, M., právne zastúpenej PUCHALLA, SLÁVIK & partners, s. r. o., Kmeťova 24, Košice, IČO: 36860930, proti žalovanej: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, právne zastúpenej JUDr. Andreou Cvikovou, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, o zaplatenie 194,48 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 13C/37/2016 - 62 zo dňa 13.09.2016 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I. Obsah napadnutého rozhodnutia

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 194,48 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 1.3.2016 do zaplatenia do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia citoval zákonné ustanovenia § 52 ods. 1, § 53 ods. 6, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 298 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku a uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 194,48 Eur. Žalovaný namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Poprad a žiadal postúpiť vec Okresnému súdu Bratislava I, ktorý je všeobecným súdom žalovaného. Podľa § 87, písm. f/, Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa § 470, ods. 4 Civilného sporového poriadku, konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálna a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo. Konanie bolo začaté dňom 15.3.2016, teda aj miestnu príslušnosť súdu je potrebné posudzovať podľa ustanovení § 84 až § 89b /, Občianskeho súdneho poriadku. Predmetom konania je síce vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak vzniklo na základe zmluvy uzavretej stranami, ktorá je jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto súd dospel k záveru, že na prejednanie veci je miestne príslušný Okresný súd Poprad s poukazom na ust. § 87 písm. f/ /, Občianskeho súdneho poriadku.

3. V konaní bolo preukázané, že strany uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovanej mal byť poskytnutý úver vo výške 330,- Eur s tým, že po jeho splatení jej mohli byť poskytnuté ďalšie revolvingové úvery. Zmluva uzavretá stranami je nesporne zmluvou spotrebiteľskou, pretože žalovaný ako dodávateľ konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a u žalobkyne nebolo preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Poskytnutý úver spĺňa charakter spotrebiteľského úveru v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

4. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba vo výške 70 %. Žalobkyňa namietala, že táto úroková sadzba je päťnásobne vyššia ako úrokové sadzby požadované pri iných spotrebiteľských úveroch v období, keď bola uzatváraná zmluva a teda zmluvné dojednanie je neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.12.2010), ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Súd mal preukázané, že v rozhodnom období bola priemerná úroková sadzba bánk pri spotrebiteľských úveroch s dobou splácania od jedného do piatich rokov vo výške 12,77%. Je zrejmé, že dohodnutá úroková sadzba v zmluve uzavretej stranami vo výške 70 % o viac ako päťnásobok prevyšovala priemernú úrokovú sadzbu, teda podľa názoru súdu bola výška úrokovej sadzby dohodnutá v rozpore s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd dojednanie ohľadom výšky odplaty považoval za neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože bolo v rozpore s právnym predpisom, konkrétne s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, teda pokiaľ žalobkyňa uhrádzala žalovanému úroky z úveru, možno toto plnenie považovať za plnenie z neplatného právneho úkonu.

5. Dôvodnými boli aj tvrdenia žalobkyne o absencii náležitostí zmluvy o úvere. Na základe zmluvy uzavretej stranami bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský úver, preto zmluva musí obsahovať všetky obligatórne náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Z obsahu predloženej zmluvy vyplývalo, že v nej nebol uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. g/ cit. zákona), ani údaj o termíne splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona). Podľa názoru súdu neobstalo tvrdenie žalovanej, že tieto údaje boli obsiahnuté v oznámení o schválení úveru, resp. v splátkovom kalendári, ktoré sa považujú za súčasť zmluvy. Oznámenie veriteľa o schválení úveru je jednostranným právnym úkonom zo strany žalovaného, ktoré nadväzuje na uzavretú úverovú zmluvu. Z jeho obsahu nevyplýva, že by sa malo považovať za súčasť zmluvy alebo dodatok k zmluve, ktorá je dvostranným právnym úkonom, a pokiaľ by malo spĺňať takýto účel, tak by muselo byť podpísané oboma zmluvnými stranami rovnako ako samotná zmluva. Splátkový kalendár, ktorý spomína vo svojom vyjadrení žalovaná, súdu predložený nebol a neboli predložené ani žiadne doklady, či takýto splátkový kalendár bol niekedy podpísaný žalobkyňou, a či jej bol vôbec odovzdaný, preto súd nepovažoval za preukázané, že by takýto doklad mohol byť považovaný za dodatok k zmluve. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje vyššie uvedené náležitosti, čo má v zmysle § 11 ods. 1 cit. zákona za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalobkyni bol poskytnutý úver vo výške 282,41 eur, a keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a dojednanie ohľadom ročnej úrokovej sadzby je absolútne neplatné, žalobkyňa mala uhradiť žalovanému iba sumu, ktorá jej bola reálne poskytnutá. Úhrady, ktoré žalobkyňa vykonala nad rámec sumy 282,42 eur teda možno považovať za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný povinný vydať.

7. Žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku aj námietku premlčania. Premlčanie spočíva v tom, že ak sa právo nevykoná v určitej zákonom stanovenej lehote, nemôže ho súd priznať, pokiaľ dlžník uplatní námietku premlčania. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že v danom prípade ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaného, pretože nebolo preukázané také konanie zo strany žalovaného, ktoré by bolo možné hodnotiť ako konanie vo forme, či už priameho alebo nepriameho úmyslu. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa si uplatňuje z titulu vydania bezdôvodného obohatenia iba plnenia vo forme úhrad, ktoré boli splatné, a ktoré uhradila v období od marca 2016 do januára 2016 však, bez ohľadu na vyššie uvedené, námietka premlčania nie je dôvodná, pretože žaloba bola podaná dňa 15.3.2016, teda nárok bol uplatnený pred uplynutím trojročnej objektívnej premlčacej lehoty. S poukazom na vyššie uvedené

skutočnosti súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného k vydaniu bezdôvodného obohatenia v sume 194,48 Eur.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Obsah odvolania žalovanej

1. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalovaná. Uviedla, že zmluva o revolvingovom úvere bola medzi sporovými stranami uzavretá dňa 22.06.2010. Riadi sa ustanoveniami Obchodného zákonníka a v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy bolo totiž do Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. a účinné od 01.04.2015. pokiaľ zákonodarca chcel, aby toto ustanovenie pôsobilo aj na vzťahy, ktoré vznikli v minulosti, musel tak učiniť dostatočne jasným spôsobom, ideálne zavedením nového režimu a mechanizmu uplatnenia týchto práv. Pokiaľ chýba takáto úprava časovej pôsobnosti, ustanovenie sa použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr dňa 01.04.2015. Úprava výšky úrokov pre úverovú zmluvu je uvedená v § 502 Obchodného zákonníka. Odplata, ktorá je regulovaná § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, vyjadruje celkovú nákladovosť. Úveru pre spotrebiteľa. Obvyklou odplatom bola práve hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola ku dňa uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere vo výške 51,49%. Dohodnutá odplata v zmluve preto podstatným spôsobom neprevyšovala priemernú odplatu na finančnom trhu. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti, ako aj počet splátok. Ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. sú výsledkom implementácie smernice Rady 2008/48, preto je potrebné pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), ktorý predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka, vychádzať aj z jej ustanovení. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára, ale aj oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu, žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa. Odvolanie považovala za nedôvodné v celom rozsahu. Uviedla, že úroková sadzba viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu. Medzi sporovými stranami vznikol spotrebiteľský právny vzťah, preto žalovaná nesprávne vychádzala z ust. § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka. K aplikácii § 52 ods. Občianskeho zákonníka uviedla, že v prípade absencie prechodného ustanovenia je potrebné sporné ust. aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli pred dňom jeho účinnosti. Poukázala pritom na právny názor Krajského súdu v Prešove, ktorý vyslovil v rozhodnutí, sp. zn.: 9Co/59/2015 zo dňa 30.06.2015 a na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 17/2014 zo dňa 26.11.2015. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie pre jej neplatnosť. Na základe uvedeného navrhla súdu, aby potvrdil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia.

III. Hodnotenie odvolacieho súdu

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok ďalej len C.s.p.) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 C.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

2. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

3. Z obsahu spisu je zrejmé, že medzi sporovými stranami došlo dňa 25.06.2010 k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (zmluva má názov Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere), na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 330,- Eur. Mesačná splátka (vrátane úrokov) bola 17,68,- Eur. Počet splátok bol určený na 42 splátok. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 742,56 Eur. Ročná úroková sadzba úveru bola určená ako 70,00 %. Predpokladaná RPMN za úver bola určená ako 70,00%. Priemerná RPMN za úver bola v zmluve určená ako 51,49 %. V zmluve bola ďalej uvedená poskytnutá čiastka revolvingu, a to 173,97 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú mal dlžník zaplatiť bola 424,32 Eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu bola určená ako 63,31 % a ročná úroková sadzba revolvingu 76,20 %.

4. Je nepochybné, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.06.2010 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobca je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Okrem aplikácie ustanoví Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách sa na predmetný vzťah budú aplikovať aj ďalšie predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľov.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že úroková sadzba bola v danom prípade dohodnutá vo výške 70,00 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (ustanovenie § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska (http://www.nbs.sk/_img/Documents/STATIST/US/urmn_uve_ap_arch.pdf) boli priemerné úrokové sadzby pri nových úveroch s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov v júni roku 2010, v sadzbe 12,67 %. Úroková sadzba predmetného úveru je viac ako 5 - násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (V zmysle ustanovenia § 39 v spojení s ustanovením § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka).

6. Odvolací súd ďalej poukazuje na článok 6 odsek 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z uvedeného článku vyplýva, že vnútroštátne súdy sú povinné neuplatniť nekalú podmienku, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa. Súd prvej inštancie teda rozhodol správne keď určil, že v zmluve uvedená ročná úroková sadzba vo výške 70,00 % je v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu je neplatná.

7. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v § 9 ods. 2, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, presne definuje, aké náležitosti musí zmluva obsahovať. Konkrétne v § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať konečnú splatnosť úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Základné, zákonom predpísané náležitosti zmluvy o úvere, aj o revolvingovom úvere (ako suma, počet a termíny

splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...) teda musia byť priamo obsahom takejto zmluvy (a nie iba vyvodzované z ďalších k zmluve pridružených dokumentov), pričom priamo v zmluve musia byť uvedené tak jasne, zrozumiteľne a jednoznačne, aby nebola žiadna a akákoľvek pochybnosť o tom, o ktorú obsahovú náležitosť zmluvy o úvere má ísť. Uvedený nedostatok nemožno obhájiť ani tým, že v zmysle uvedeného Oznamenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v čl. 7 ods. 7.1, obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Za daného stavu je preto nevyhnutné úver považovať, v zmysle ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov.

8. V rozsahu uplatnenej odvolacej námietky žalovanej o neprípustnosti aplikácie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z dôvodu, že sa ním spravujú len vzťahy, ktoré vznikli po dni jeho účinnosti, odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu slovenskej republiky, sp. zn.: 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, v ktorom sa konštatuje: „Mal by tiež zohľadniť § 52 ods. 2 <. vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1. mája 2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.“ Na základe uvedeného považuje odvolací súd uplatnenú odvoláciu námietku za neopodstatnenú.

9. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôvod o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Na vznik záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. Zákon vyžaduje len to, aby k bezdôvodnému obohateniu došlo v dôsledku právom uznávaných dôvodov.

10. Na základe vyššieho uvedeného odvolací súd konštatuje, že úhrada žalobkyne nad sumu poskytnutého úveru, ktorý je nevyhnutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, je bezdôvodným obohatením na strane žalovanej, v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka ako plnenie prijaté bez právneho dôvodu.

11. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správne.

12. Podľa § 396 ods. 1 C.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

13. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že priznal úspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

15. O výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 C.s.p., v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).